

Asociația RENINCO ROMANIA

Reteaua Nationala de Informare si Cooperare pentru integrarea in comunitate a copiilor si tinerilor cu cerinte educative speciale

Buletin Informativ nr.11, anul 5, saptamana 20 – 26 martie 2017

Cuprins:

- + 21 martie – Ziua internațională a Sindromului Down
- + Iubirea unei mame care nu renunță
- + 26 martie - Ziua Internațională a Luptei împotriva Epilepsiei ("Purple Day")
- + 8.000 de copii mai trăiesc încă în instituțiile din România. Un studiu al Hope and Homes for Children arată care sunt pașii către închiderea acestora
- + Dreptul la joc în mod inteligent
- + Ministerul Educației a lansat pe agenda publică dezbaterea privind noua lege a educației
- + Ziua Unirii Basarabiei cu România – 27 martie – sărbătorită pe ambele maluri ale Prutului

21 martie 2017

ZIUA MONDIALĂ A SINDROMULUI DOWN

Pentru anul 2017, logo este: *Vocea Mea, Comunitatea Mea.*

În noiembrie 2011, Organizația Națiunilor Unite (ONU) a adoptat rezoluția ce stabilește data de 21 martie — ZIUA MONDIALĂ A SINDROMULUI DOWN.

RENINCO - Buletin Informativ nr.11, anul 5, saptamana 20 - 26 martie 2017

Data de 21 martie a fost aleasă de către Down Syndrome International (DSI) ca Zi Internațională a Sindromului Down pentru a simboliza *unicitatea* persoanelor cu Sindromul Down = 21 de la cromozom și a treia lună din an, respectiv martie, de la triplarea acestui cromozom.

Cine dorește sa-si arate solidaritatea sau sustinerea fata de aceste persoane, poate purta sosete diferite sau pantofi cu sireturi diferit colorate!

✚ Iubirea unei mame care nu renunță: „Când am născut-o pe Mădălina, în urmă cu 27 de ani, medicii mi-au spus s-o las acolo și să merg acasă”

Povestit de mama ei, Cristiana Marin

Când am născut-o pe Mădălina, în urmă cu 27 de ani, medicii mi-au spus s-o las acolo și să merg acasă. Eu am și un băiat mai mare și chipurile n-avea rost să-l sacrific din cauză că născusem un copil cu sindromul Down. M-am enervat și am plecat din spital la cerere. E îngerul meu, e crucea mea. O aveam și pe mama mea ca sprijin, care acum nu mai e, poate dacă nu era dânsa aș fi fost și eu ca alte mame care văd altfel lucrurile.

Mădă citea destul de bine acum 12 ani, dar uita silabe și psihopedagogul mi-a spus că ea-și dorește să meargă mai departe, dar nu poate, așa că am spus să-i descoperim alte abilități. Am întrebat ce altceva poate face când ai un retard mental? După ce Mădă s-a îndrăgostit de dans prima oară și a început să participe la competițiile Special Olympics, am fost invitați tot de ei în 2011 la un concurs de înot, la Hunedoara. Dar noi nu știam să înotăm. Intrase Mădă în apă la mare, dar în bazin nu avusesem posibilitatea.

Unde să găsim noi un bazin s-o băgăm în apă, să vedem măcar cum e? La Floreasca, apa era de trei metri. Celor care intrau în bazin li se puneau centură și aripioare. Cei care stăteau pe margine să se obișnuiască în apă nu aveau nimic.

Când a intrat în bazin, Mădă s-a apucat de piciorul unui băiețel ca să-l depășească, iar el s-a apucat de gâtul ei și a băgat-o la fund. Am zis că-mi iau adio de la înot pentru ea. Noi, când se întâmplă ceva, ne strângem tare în brațe până simțim că frica și emoțiile au dispărut și așa am făcut și acum, cu lacrimi în ochi amândouă. Mă gândeam să plecăm, dar după ce s-a liniștit și s-a desprins din brațele mele, mi-a zis că vrea să intre-n apă. Am susținut-o și am făcut tot posibilul să plătesc, am găsit bazinul de la Lia Manoliu care e mai aproape de casă.

La Hunedoara a fost greu, am zis că n-o să poată, ea era și mai plinuță, n-o să poată să înoate. I s-a dat jos centura, nu știu cum am ieșit din tribună și am sărit. Dar ea a zis că înoată fără centură. Apoi a fost chemată la toate sporturile. Nu la judo sau box pentru că Mădă e puternică și nu-și poate controla mișcările. Așa percepe ea, să trântescă. Dacă te ia în brațe, simți că-ți îndreaptă spatele, dar ea îți arată afecțiunea. Face sport de la 14 ani și nu mi-a zis niciodată „nu mai pot”, are un organism sănătos și rar la sindromul Down. Acum a început să se exprime și prin cuvinte, nu se mai închide în ea și asta tot datorită Special Olympics, pentru că la toate participările m-au îndrumat s-o las liberă, să nu forțez. Totul pornea de la ea, mă întreba seara „unde mergem mâine?”.

Deja participam la competiții de înot și cei de la Special Olympics voiau s-o ia în SUA la Mondiale. Îmi doream să-și pună munca în valoare, dar ca să ajungi în SUA la o competiție internațională trebuie să înțelegi că înotul nu e joacă. Acolo sunt reguli, o pot descalifica și decât să-mi vină decepționată, mai bine nu. Am zis „Doamne, arată-mi un semn care să pornească de la ea, să înțeleagă că nu merge la plimbare, că trebuie să facă ce i se spune”. Am spus s-o ia mai întâi în țară la o competiție, pentru că una e să fie aici și să vin s-o iau, una e în afară. A stat cinci zile la schi, suficient cât să văd că se poate descurca singură, a fost ascultătoare. Țasta e semnul, dacă ea-și dorește, spun „da”.

Așa a participat Mădălina la Jocurile Mondiale de Vară Special Olympics de la Los Angeles, în 2015. I s-a îndeplinit un vis și munca ei de ani de zile s-a pus în valoare. La 25 de ani, Mădă a venit cu medalia de argint la 25 metri spate, iar faptul că a ascultat și nu au fost probleme, pentru mine și Special Olympics este ceva mareț.

Am avut emoții mari, ca orice părinte. E ceva ce eu i-am descoperit și i-a plăcut. Înotul. A venit o domnișoară să facă un clip cu Mădă la bazin și una e să stai pe margine, s-o vezi cum nu iese la suprafață și una e să vezi ce face în apă. Când am urmărit clipul, am zis că nu e ea. Să te joci în apă, să jonglezi, să se vadă pe fața ta că nu ai niciun pic de frică, ca și cum ai fi în aer. Atunci am zis că într-adevăr a avut înotul în sânge, dar eu nu-l descoperisem și mulțumesc lui Dumnezeu că într-un final am făcut-o.

Trebuie să susții copilul mereu, să-i dezvolti abilitatea. Dacă într-adevăr vezi că nu poate, te oprești, dar tot timpul trebuie să descoperi la el, nu trebuie să întrebi de ce nu face ca celălalt. Sunt diferiți, chiar dacă seamănă, ca și noi. Nu toți ajungem doctori sau sportivi. Au nevoie doar de încurajare mai mare. Atât. De ce s-o oblig să citească, dacă ea nu poate? Poate-și dorește, dar nu poate. De când face înot, nu mi-a mai răcit. Eu mai ziceam că plouă, unde să mergem pe vremea asta? Ea intra în bazinul descoperit de la Lia, spunea că este un pic rece, dar se obișnuia. Vecinii îmi spuneau că-s nebună, dar ea a devenit imună. Prin Mădă am devenit și noi bătaioși. Mereu s-a ridicat și a mers mai departe.

Mădălina Marin și-a descoperit pasiunea pentru înot cu ajutorul programelor Fundației Special Olympics din România, pe care Fundația Vodafone România le susține financiar.
<https://republica.ro/iubirea-unei-mame-care-nu-renunta->, 15 dec 2016

26 martie - Ziua Internațională a Luptei împotriva Epilepsiei, denumită și "Purple Day"

Culoarea acestei zile este mov.

Purtând un obiect de această culoare sau folosind iluminatul colorat astfel, ne manifestăm solidaritatea cu cei care suferă de epilepsie.

A fost inițiată în 2008, în Canada, de către Cassidy Megan (în vârstă de numai nouă ani, care se lupta cu această boală) împreună cu mama sa, Angela Cassidy Megan. Scopul era de a face oamenii care suferă de epilepsie să vorbească despre momentele critice trăite pentru a nu se simți singuri și pentru a-i ajuta și pe alții să treacă mai ușor peste crizele cauzate de boală.

În București, Ziua internațională a luptei împotriva epilepsiei, este marcată de Asociația pentru Dravet și alte Epilepsii Rare - www.dravet.ro

sursa: *agerpres*, www.dravet.ro

8.000 de copii mai trăiesc încă în instituțiile din România. Un studiu al Hope and Homes for Children arată care sunt pașii către închiderea acestora

În 2017, aproape 8.000 de copii mai trăiesc în medii instituționale, nepotrivite pentru dezvoltarea lor și, nu de puține ori, abuzive. În ultimii 19 ani, Fundația Hope and Homes for Children a participat la închiderea a 53 de orfelinate, iar în studiul recent lansat „Închiderea instituțiilor pentru copii. Intervenție, implementare și plan de acțiune” prezintă pașii concreți de urmat pentru închiderea ultimelor instituții din sistemul de protecție a copilului.

Studiul este bazat pe experiența de lucru a Hope and Homes for Children în România și descrie, pas cu pas, procedurile de închidere a instituțiilor pentru copii, cu exemple concrete ale unor centre închise de-a lungul timpului de fundație în parteneriat cu autoritățile și este oferit tuturor autorităților locale și centrale, precum și partenerilor organizaționali (Direcții Generale pentru Asistență Socială și Protecția Copilului, Serviciile Publice de Asistență Socială și ministere relevante) pentru a prezenta metoda Hope and Homes for Children de abordare a procesului de dezinstituționalizare, etapele și mecanismele folosite.

Traumele și consecințele devastatoare ale instituționalizării copiilor sunt printre cele mai dure forme de abuz și de violență. Încă din anii 1940, numeroase studii au documentat faptul că acei copii care cresc în instituții manifestă întârzieri în dezvoltarea fizică, emoțională, socială și cognitivă. Printre efectele dezastruoase ale instituționalizării asupra copilului se numără lipsa atașamentului față de un adult și deprivarea senzorială și emoțională, care duc la întârzieri în dezvoltare, uneori foarte dificil de recuperat. Copiii instituționalizați de vârstă școlară au performanțe semnificativ mai scăzute la școală, în comparație cu cei de aceeași vârstă, care cresc în medii familiale, și sunt supuși unui risc mai mare de comportament antisocial și de abandon școlar. Tinerii care ies din instituții au mari probleme în a deveni independenți; lipsa unor abilități esențiale de trai independent, stima de sine scăzută și problemele de identitate le măresc riscul de abuz, exploatare, trafic sau comportament antisocial, precizează autorii lucrării. (...)

Studiul ”Închiderea instituțiilor pentru copii. Intervenție, implementare și plan de acțiune” cuprinde descrierea etapelor procesului de dezinstituționalizare, cu accent pe evaluarea resurselor și serviciilor existente, evaluarea socială, psihologică și a stadiului de dezvoltare a copiilor și tinerilor (oferind descrierea instrumentelor de evaluare, a metodologiei de lucru și modele de fișe și rapoarte de lucru). Autorii cercetării descriu pe larg procesul de închidere a unei instituții, cu etapele aferente (printre care stoparea intrărilor în instituție, formarea profesională a membrilor de personal din sistem, dezvoltarea serviciilor rezidențiale bazate pe conceptul familial, pregătirea copiilor pentru mutare și monitorizarea post-mutare) și pun la dispoziția specialiștilor, dar și publicului larg, exemple concrete și studii de caz ale unor instituții închise de către Hope and Homes for Children în parteneriat cu autoritățile, începând cu 1999, în județe din țară și în București.

Procesul de închidere a unei instituții este complex, depinde de foarte mulți factori și poate dura până la 24 de luni sau chiar mai mult. Acolo unde se dezvoltă și servicii alternative (case și apartamente de tip familial, centre maternale, centre de primire în regim de urgență, centre de zi și centre de consiliere și centre de tranzit pentru tinerii care părăsesc sistemul de protecție a copilului), organizația solicită partenerilor, direcții generale de asistență socială și protecție a copilului, să identifice și să ofere terenurile pe care vor fi dezvoltate serviciile.

”Studiul nostru vine să transpună experiența practică pe care o avem în închiderea instituțiilor de tip vechi și în reformarea sistemului în România. Din fericire, dezinstituționalizarea a devenit un cuvând la modă în peisajul protecției copilului în România. Dar reversul e că nu sunt clare nici sensul cuvântului ”dezinstituționalizare”, nici ce înseamnă, de fapt, un proces de închidere a unei instituții, în contextul în care multe organizații ar dori să se implice într-un asemenea tip de program.

Credem că e esențial ca închiderea instituțiilor pentru copii să fie făcută cu copiii în centrul acestui proces. Considerăm că toate părțile componente ale unui proces de dezinstituționalizare gravitează

în jurul copiilor și al familiilor acestora și implică peisajul contextual al prevenirii, al simptomelor sărăciei într-o regiune anume, al metodelor de intervenție în inserția socio-profesională a tinerilor care ies din sistemul de protecție specială și al sustenabilității serviciilor rezultate în finalul proiectului – ca să numim doar câteva dintre componentele unui program de închidere al unei instituții pentru copii. Iar studiul nostru vine să puncteze concret, specific, modul de acțiune, execuția și evaluarea post-implementare a acestor programe”, a declarat Ștefan Dărăbuș, director regional pentru Europa Centrală și de Sud în cadrul Hope and Homes for Children.

Atunci când se lucrează la închiderea unei instituții, e important să nu mai fie plasați alți copii în respectiva instituție, iar per ansamblu, plasamentul copiilor în protecție specială să fie redus, sau chiar stopat. Acest lucru se poate face printr-un program de prevenire a separării copilului de familie, prin care copii aflați în situații vulnerabile (sărăcie, lipsa condițiilor de trai decent etc.) sunt sprijiniți de către DGASPC sau Hope and Homes for Children să rămână alături de familie. În perioada 2001 (anul începerii colectării de date) și 2015, Hope and Homes for Children România a lucrat cu 3.067 familii din 19 județe și din București în programul de prevenire a separării copilului de familie. În această perioadă, 8.771 de copii au fost ajutați în mod direct să rămână alături de familiile lor, iar pentru alți 17.727 copii fundația a contribuit, prin asistență tehnică și financiară, la prevenirea separării lor de familie. În total, 26.498 de copii au rămas în familiile lor datorită intervențiilor realizate de organizație și partenerii săi, prin programul de prevenire a separării familiale. (...).

Studiul este disponibil online la http://bit.ly/Inchiderea_institutiilor

*Despre Hope and Homes for Children România (..) - Până în acest moment, 40.280 de copii au beneficiat de serviciile Hope and Homes for Children România, al cărei obiectiv este ca până în 2022 să fie eliminată instituționalizarea copiilor în țara noastră. Mai multe informații la <http://www.hhc.ro/>
sursa: Romania pozitiva, 12 martie 2017*

Dreptul la joc în mod inteligent

“Book a land” pentru libertate de joc și cunoaștere, descoperire și cultură generală – iată demersul unor tabere care își văd de drum și al unor părinți cu viziune pentru copiii lor.

Ajunse la al 5-lea an de desfășurare, **Taberele Coolturale BookLand** reprezintă un proiect care a reușit să iasă încă de la început din tipare. Se adresează copiilor cu vârsta cuprinsă între 7 și 18 ani, abordând conduita educațional-motivațională și inspirațională în stil “open mind” într-un cadru natural benefic sănătății corporale.

Dezvoltare prin motivare

Copiii tuturor timpurilor s-au transformat în oameni frumoși și valoroși ai societății atunci când au avut parte de repere valorice reale, stimulare și deschidere. Este exact ceea ce taberele BookLand pun la cale printr-un program echilibrat de activități de învățare și relaxare. Proiectul invită copiii la o provocare pe care o armonizează sub forma unui mix de cultură, distracție și acumulare cognitivă. Acesta este împărțit în workshop-uri de literatură, teatru, muzică, dans, psihologie practică, atreprenoriat, oratorie, dar și sesiuni de călărie, înot, fotbal, tiroliană, drumeții și treasure hunting, concurs foto, jocuri în echipă, teatru interactiv, karaoke și disco. Toate acestea pentru ca participanții să aibă parte de o poveste pe care să o spună mai departe.

Cel mai inteligent mod al copiilor de a se distra

Clasicismul în activitățile cu copiii a apus. În schimb s-au dezvoltat noi cadre în care aceștia să se întâlnească cu oameni valoroși și să învețe, fără a le fi răpit dreptul la copilărie. Cu ajutorul zecilor de invitați din rândul actorilor, scriitorilor, artiștilor și antreprenorilor – cu care Bookland colaborează în cadrul Conferințelor BookLand Evolution – tinerii primesc suficientă inspirație pentru a-și descoperi înclinațiile. Pentru că orice om are un talent și e important ca acesta să fie descoperit la timp.

Din taberele *cool* tinerii pleacă mai siguri pe ei, mai independenți, mai responsabili și mai comunicativi. Având ca destinații Comitatul Galway (Irlanda), Stockholm (Suedia), Valea Lotrului, Predeluț și Delta Dunării, taberele din acest an acoperă un amplu portofoliu de activități și oportunități. Integrarea în cultura locală se face prin vizitarea zonelor istorice, a parcurilor naturale și a rezervațiilor, prin participarea la festivaluri, iar învățarea activă presupune workshop-uri, seri de lectură, improvizație de film, fotografie și dans, creație, pictură și muzică. Bineînțeles că mișcarea în natură nu lipsește, acestea având o paletă variată de activități precum sesiuni de echitație, pescuit, foc de tabără, drumeții și excursii pentru vizitarea unor obiective turistice, sporturi în aer liber. Distracția e obligatorie, așa că nu va lipsi din cadrul taberelor.

“Cele 4 ediții ale taberelor noastre au venit în completarea brandului cultural BookLand, printr-un program de educație alternativă în scopul dezvoltării personale și stimulării gândirii în mijlocul naturii.” consideră organizatorul principal, Mihaela Petrovan.

Pentru cei interesați de mai multe detalii ale proiectului, site-ul Asociației BookLand pune la dispoziție o adresă de e-mail și un număr de telefon la care pot fi contactați. De asemenea, pentru părinți hotărâți, există și oferte hotărâte. Accesați www.book-land.ro/tabara

sursa: www.stiriong.ro, 16 martie 2017

✚ Ministerul Educației a lansat pe agenda publică dezbaterea privind noua lege a educației

Ministerul Educației Naționale a prezentat miercuri, 15 martie 2017, în cadrul unui eveniment organizat la Academia de Studii Economice din București (Învățământul universitar - prezent și viitor), direcțiile de acțiune privind asumarea opțiunilor majore ale educației și elaborarea proiectului de lege a educației.

Prezent la această reuniune a decidenților din învățământul superior, primul-ministru al României, Sorin Grindeanu, a declarat că, în contextul deselor modificări operate în actuala lege a educației (Legea nr. 1/2011), este nevoie de o viziune coerentă, generală, strategică a întregii societăți asupra educației pe termen mediu și lung, asumată de toți factorii guvernamentali și neguvernamentali interesați. „Cred că a venit timpul să ne așezăm cu toții la aceeași masă și să găsim acele soluții care să ne permită să avem o legislație funcțională pe termen lung, transparentă și predictibilă în acest domeniu. Avem nevoie de o lege nouă, adaptabilă, concisă și cuprinzătoare, pentru ca reforma în domeniul educației să fie un proces adecvat unei societăți bazate pe cunoaștere, economie de piață, competiția valorilor și stat de drept. Pentru a construi o «Românie competentă» avem însă nevoie de o viziune pe termen lung - până în 2030, la care să participe toate forțele societății”, a afirmat premierul Sorin Grindeanu.

RENINCO - Buletin Informativ nr.11, anul 5, saptamana 20 - 26 martie 2017

La rândul său, ministrul Educației Naționale, Pavel Năstase, a susținut că se impun reglementări flexibile și coerente pentru cadrul general de organizare și funcționare a Sistemului Național de Educație. „Din cele 365 articole ale actualei legi, au fost modificate 152, ceea ce reprezintă 41% din ansamblul ei. De asemenea, din anumite puncte de vedere, legea arămas în urmă față de realitățile economico-sociale actuale. Prin urmare, o nouă lege trebuie să impună responsabilitate, atât școlilor și universităților, cât și cadrelor didactice, să prevadă o mai bună și permanentă pregătire a acestora, deoarece de priceperea și ținuta lor profesională depinde în foarte mare măsură progresul elevilor și studenților”, a declarat ministrul Educației.

În acest sens, a fost avansat și un calendar de lucru cu următoarele etape: **aprilie - mai 2017** - realizarea unei sinteze a consultărilor anterioare, **iunie - noiembrie 2017** - evaluarea Sistemului Național de Educație (Starea Educației), **noiembrie - decembrie 2017** - asumarea opțiunilor majore ale educației, **ianuarie - februarie 2018** - elaborarea proiectului noii legi a educației (sub coordonarea unui grup de lucru constituit la nivelul MEN), **martie - mai 2018** - dezbateri publice și **iunie -septembrie 2018** - dezbateri de lege în legislativ.

„Strategiile sectoriale ale Ministerului Educației Naționale, orientările strategice identificate prin Proiectul România Educată și viziunea Academiei Române sunt convergente către un obiectiv comun: o educație de calitate. Cele trei instituții își pot coordona eforturile, scopul fiind comun și calendarele apropiate. De asemenea, dorim să avem o amplă dezbatere publică, o largă consultare a specialiștilor, cadrelor didactice, elevilor, studenților, părinților, societății civile, sindicatelor și patronatelor, comunităților locale. Decizia finală, adică adoptarea legii, trebuie luată în forul legislativ, în parlament, indiferent de structura lui și de alianțele constituite”, a conchis ministrul Pavel Năstase.

La eveniment au participat și președintele Academiei Române, Ionel Valentin Vlad, președinții comisiilor de învățământ din Parlamentul României, doamnele Ecaterina Andronescu și Camelia Gavrilă, președintele Consiliului Național al Rectorilor, Sorin Mihai Cîmpeanu, rectori, reprezentanți ai sindicatelor din învățământul superior, secretari de stat și directori din Ministerul Educației. Alte subiecte abordate cu acest prilej au vizat prezentarea raportului de activitate al CNATDCU, evaluarea școlilor doctorale, respectiv clasificarea universităților și ierarhizarea programelor de studii.

sursa: Biroul de comunicare MEN, 15 martie 2017, <http://www.edu.ro/>

Ziua Unirii Basarabiei cu România – 27 martie – sărbătorită pe ambele maluri ale Prutului

În data de 14 martie 2017, Parlamentul României a decis ca ziua de 27 martie – Ziua Unirii Basarabiei cu România – să fie declarată nouă SĂRBĂTOARE NAȚIONALĂ.

Cu ocazia împlinirii a 99 de ani de la Unirea Basarabiei cu Țara, Institutul Cultural Român, prin Direcția Români din Afara Granițelor, organizează o serie de evenimente în România și Republica Moldova.

Duminică, 26 martie 2017, ora 18:00, Teatrul „Nottara” din București va susține pe scena Teatrului Național „Vasile Alecsandri” din Bălți spectacolul „*Funcționarul destinului*” de Horia Gârbea, în regia Ancăi Maria Colțeanu.

În aceeași zi, de la ora 19.00, Teatrul Dramatic „Bogdan Petriceicu-Hasdeu” din Cahul le propune bucureștenilor, la Teatrul „Nottara” – sala „Horia Lovinescu”, spectacolul *Cu jăratul pe buze*, după romanul lui I. Iachim, în regia lui Gheorghe Mândru.

Luni, 27 martie 2017, ora 11:00, în localitatea Ulmu, Raionul Ialoveni, Republica Moldova, va avea loc ceremonia de dezvelire a bustului poetului Mihai Eminescu. Lucrarea va fi amplasată în fața Gimnaziului „Mihai Eminescu” din Ulmu, care aniversează în acest an 50 de ani de activitate, și a fost realizată prin efortul locuitorilor localității Ulmu și al Societății Cultural-Istorice „Mihai Viteazul” din județul Prahova. Evenimentul este organizat de Consiliul Raional Ialoveni, Primăria Ulmu, Gimnaziul „Mihai Eminescu”, Consiliul Județean Prahova, Societatea Cultural-Istorică „Mihai Viteazul” din Ploiești și Institutul Cultural Român, care va completa programul evenimentului cu un recital susținut de Aldea-Teodorovici Orchestra.

Intrarea la spectacole este liberă, în limita locurilor disponibile.

<http://icr.ro/pagini/ziua-unirii-basarabiei-cu-romania-27-martie-sarbatorita-pe-ambele-maluri-ale-prutului>

Primăvară frumoasă!

Toti pentru unul, unul pentru toti!